

CO WARTO WIEDZIEĆ O BULLYINGU

W ostatnich latach niemal we wszystkich szkołach prowadzi się intensywne działania zmierzające do zapobiegania agresji i przemocy, jednocześnie wszyscy odczuwają frustrację z powodu niskiej skuteczności tych działań. Nasuwa się pytanie: dlaczego tak trudno efektywnie reagować na przejawy agresywnych postaw dzieci i młodzieży? Skuteczne działania powinny uwzględniać pracę na wszystkich społecznych płaszczyznach zarówno szkolnej, rodzinnej jak i rówieśniczej.

bullying

SZCZEGÓLNĄ FORMĄ PRZEMOCY W SZKOLE BULLYING – TERMIN UŻYWANY CZĘSTO JAKO OKREŚLENIE SYSTEMATYCZNEGO, DŁUGOTRWĄŁEGO PRZEŚLADOWANIA, UPOKARZANIA LUB WYKLUCZANIA Z GRUPY JEDNEJ OSOBY PRZEZ GRUPĘ UCZNIÓW, KTÓRZY ŚWIADOMIE WYKORZYSTUJĄ W TYM CELU SWOJĄ PRZEWAGĘ.

CO MOŻE POMÓC W ZAHAMOWANIU ZJAWISKA BULLYINGU?

- Świadomość skali problemu i potrzeba zrozumienia, czym jest bullying, jakie są jego konsekwencje i jak go rozpoznawać.
- Promowanie otwartej komunikacji i zachęcanie uczniów do mówienia o przypadkach bullyingu.
- Wsparcie psychologiczne – dostęp do specjalistów, takich jak psycholog czy pedagog, którzy podpowiedzą, jak radzić sobie z emocjami i problemami.
- Zaangażowanie rodziców w działania szkoły.
- Kary i sankcje – ustalenie klarownych zasad i konsekwentne pociąganie sprawców do odpowiedzialności.
- Bezpieczne korzystania z Internetu i reagowania na przejawy przemocy online.

Zachowania bullyingowe

- wyzywanie;
- obrażanie;
- obmawianie;
- rozpowszechnianie plotek;
- prowokowanie krzykiem;
- kradzież i ukrywanie rzeczy ofiary;
- groźby słowne;
- ataki w świecie wirtualnym (takie jak robienie zdjęć i przesyłanie ich dalej).

UCZNIOWIE W POLSKICH SZKOŁACH NAJBARDZIEJ NARAŻENI SĄ NA BULLYING WERBALNY, A ORAZ CZĘŚCIEJ MŁODZIEŻ I DZIECI DOTYKA CYBERBULLYING. W RAMACH KAMPANII “SZKOŁA BEZ PRZEMOCY” PRZEPROWADZONO SERIĘ BADAŃ DOTYCZĄCYCH TEGO ZJAWISKA. NIEZWYKLE ISTOTNE DANE WYODRĘBNIONE PRZEZ KOLASE-SKIBA TO:

- ROZPOWSZECHNIANIE SZKODZĄCYCH KOMUŚ KLAMSTW: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 31% UCZNIÓW, ALE AŻ 62% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- WERBALNE OBRAŻANIE, WYMYŚLANIE: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 44% UCZNIÓW, ALE AŻ 62% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- PRZYMUSZANIE DO ZROBIENIA CZEGOŚ, CZEGO NIE CHCE SIĘ ZROBIĆ: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 11% UCZNIÓW, ALE 34% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- POBICIE: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 8% UCZNIÓW, ALE AŻ 36% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- UMYŚLNE POTRĄCENIE, PRZEWROCENIE: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 29% UCZNIÓW, ALE AŻ 50% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- ZNISZCZENIE JAKIEJS RZECZY OSOBISTEJ (PLECAKA, ZESZYTU ITP.): OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 10% UCZNIÓW, ALE 32% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- ZMUSZENIE DO KUPIENIA KOMUŚ CZEGOŚ ZA WŁASNE PIENIĄDZE: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 3% UCZNIÓW, ALE 13% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK;
- KRADZIEŻ PIENIĘDZY LUB PRZEDMIOTÓW: OSOBIŚCIE DOŚWIADCZYŁO TEGO 14% UCZNIÓW, ALE AŻ 43% MÓWI, ŻE PRZYDARZYŁO SIĘ TO KTÓREMUŚ Z KOLEGÓW/KOLEŻANEK.

Walka z przemocą rówieśniczą to wspólny wysiłek rodziców i szkół, aby zapewnić dzieciom bezpieczne i zdrowe środowisko do nauki i rozwoju. Rozpoznanie różnych form nękania oraz odpowiednie działania wobec nich są kluczowe w ochronie naszych dzieci przed skutkami przemocy rówieśniczej.

